

Novináři zapálili střelný prach a museli si zřejmě spoustu věcí spojit. Panebože, proč tolik špatných zpráv! Franck procházel z jedné noční můry do druhé, prožíval svým způsobem vzájemně související sny a každý z nich byl horší než ten předcházející.

Šéfův hlas ho vrátil do reality.

„Hubert okamžitě zareagoval, když jsem mu oznámil jméno původce tohoto masakru. Huberte?“

„Mí muži mají už čtyři měsíce informace o zmizení mladé ženy Laëtitie Charlentové, která žila u jedné pěstounské rodiny v městě sousedícím s Longjumeau. V půlce května odešla z mládežnického centra a od té doby o sobě nedala vědět. Často se se svými pěstouny hádala, vyhrožovala, že uteče z domova. A tak jsme se spokojili s verzí útěku, jak se často v podobných případech stává. Muž jménem Julien Ramirez se krátce objevil i v našem hledáčku, vyslechli jsme ho tenkrát jako svědka, protože jeho dodávka se objevovala v místech, kam ta dívka chodila. Udělali jsme, co bylo potřeba, a pokud jsme se nijak neznepokojovali, tak jen proto, že Ramirez v době jejího zmizení pracoval na jedné stavbě.“

„Proto musí být dva,“ reagoval Nicolas. „Dva ďáblové...“

„Kdo?“

Sharko stál naprosto zkoprněle ve svém koutě a opíral se zády o zeď, aby se nepotácel. Hlasy k němu přicházely jen jako vzdálený hukot. Manien s majorem přistoupili k patologovi.

„Vysvětlíme vám to, ale máme víc důvodů si myslet, že Ramirez nejednal sám. Kde je tělo číslo devět, u kterého byl nalezen ten kroužek?“

Paul Chénaix jim ukázal mumii s prázdnými očními důlky a s otevřenou lebkou, kterou okamžitě položil zpátky.

„Tělo, které je nejnovější. Žena, jejíž stáří odhaduji mezi 19 a 22 lety, vysoká asi sto sedmdesát centimetrů, s krátkými černými vlasy, pravděpodobně nikoliv kavkazského původu.“

Major z OCDIP přistoupil blíž, ale rukou si pořád zakrýval nos i ústa.

„Laëtitia pocházela z Réunionu a byla malgašského původu.“

„V tom případě by to mohla být ona,“ odpověděl Chénaix.

Kroužek byl uložený v zapečetěném a očíslovaném sáčku a ležel jí u nohou, kam ho položil Jacques pro budoucí analýzu. Landreau si ho pečlivě prohlédl.

„Těžko říct, tělo je velmi poškozené. Ale co se týče toho kroužku, ten je určitě její.“

Obrátil se k Manienovi.

„Můžete prioritně požádat o analýzu DNA, abychom ji mohli porovnat? Musíme si být naprosto jistí, než uvědomíme pěstounskou rodinu.“

„Jako by se stalo.“

„Jestli je to skutečně ona, předáme vám všechny dokumenty. Poprvé vyslovil Ramirezovo jméno jeden bývalý policista z Athis-Mons, který je už v důchodu. Však uvidíte. Chceme s vámi na tomto případě maximálně spolupracovat a...“

Prerušilo ho bouchnutí dveří.

Sharko odešel.